

(๘) ตามผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริง

ความเป็นมา / ผู้ตรวจสอบ / ร้องเรียน.....

จากการตรวจสอบพบข้อเท็จจริง (ขั้นตอนที่กระทำผิด) ว่า.....

ขั้นตอนการดำเนินการที่ถูกต้อง

(๙) **๒. ผู้เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำสรุปได้ดังนี้**

๒.๑ นาย..... ตำแหน่ง..... (ผู้ก่อเหตุ)

ให้ถ้อยคำว่า.....

๒.๒ นาย..... ตำแหน่ง..... (ผู้บังคับบัญชา/เกี่ยวข้อง)

ให้ถ้อยคำว่า.....

๒.๓ นาย..... ตำแหน่ง..... (พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์)

ให้ถ้อยคำว่า.....

๒.๔ นาย..... ตำแหน่ง..... (พยานแวดล้อมอื่น

ที่เห็นว่าสำคัญและมีผลต่อการพิจารณา) ให้ถ้อยคำว่า.....

(๑๐) **๓. พยานหลักฐานสำคัญ (ถ้ามี)**

๓.๑ เอกสาร ได้แก่.....

๓.๒ หลักฐานอื่น ๆ ได้แก่.....

(๑๑) **๔. ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา**

๔.๑ กฎหมาย/ระเบียบ/คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๑ พระราชบัญญัติ มาตรา..... บัญญัติว่า

“.....”

๔.๑.๒ ระเบียบ..... ข้อ..... กำหนดว่า

“.....”

๔.๑.๓ มติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่..... แจ้งตามหนังสือ.....

ที่...../..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... กำหนดสาระสำคัญ

โดยสรุปว่า.....

๔.๑.๔ คำสั่งกระทรวง.....ที่...../
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ

๔.๒ คำพิพากษาศาล.....คดีหมายเลขแดงที่...../
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... วินิจฉัยโดยสรุปว่า.....

๔.๓ กรม..... มีหนังสือ.....
ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

๔.๔ ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น สรุปได้ว่า.....

๔.๕ ผลการสอบสวนทางวินัย สรุปได้ว่า.....

๔.๖ ความเห็นพนักงานสอบสวน/วิทยาการ/ผู้เชี่ยวชาญ.....
สรุปได้ว่า.....

๔.๗ นาย..... (ผู้ต้องรับผิด) มีหนังสืออุทธรณ์
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... สรุปได้ว่า.....

^(๑๒) ๕. ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
(เหตุผลประกอบการพิจารณา).....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ความเห็นผู้สั่งแต่งตั้ง

-
-
-
-
-
-

ลงชื่อ.....ผู้แต่งตั้ง
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำอธิบาย

- (๑) ระบุประเภทความเสียหาย เช่น ทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ
คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย อาคารสถานที่ถูกเพลิงไหม้ อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่น ๆ
- (๒) ตั้งชื่อเรื่องให้ตรงกับข้อเท็จจริง และระบุชื่อหน่วยงานที่ได้รับความเสียหายด้วย เช่น “เจ้าหน้าที่ของ
ส่วนราชการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ”
- (๓) ระบุชื่อหน่วยงานของรัฐระดับกรม หากมีการเปลี่ยนชื่อใหม่ ให้วงเล็บชื่อเดิมกำกับไว้ด้วย เช่น กรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย (สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เดิม) สำนักงานพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ
(กรมพลศึกษา เดิม) เทศบาลตำบลคลองหลวง (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลวง เดิม)
- (๔) ระบุวันเดือนปีและเวลาที่เกิดเหตุให้ชัดเจน หากเป็นช่วงเวลาคาบเกี่ยวไม่แน่นอนให้ระบุช่วงเวลา
ที่ใกล้เคียงที่สุด หรือตามที่หน่วยงานของรัฐวินิจฉัยไว้
- กรณีอุบัติเหตุ ให้ระบุวันด้วย เช่น วันจันทร์ อังคาร พุธ ฯ
 - กรณีทุจริต ให้ระบุช่วงเวลาของการกระทำทุจริต ว่า ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด
 - กรณีเป็นความเสียหายตามคำพิพากษา ให้ระบุวันที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่จ่ายเงินตามคำพิพากษา
- (๕) ระบุชื่อสถานที่เกิดเหตุ หรือชื่อหน่วยงานย่อยที่ได้รับความเสียหาย พร้อมทั้งที่ตั้ง (ตำบล อำเภอ จังหวัด)
- (๖) ๑) กระทบความเสียหายและผู้เกี่ยวข้อง
- ระบุชื่อผู้ก่อเหตุแห่งความเสียหาย เช่น ผู้ทุจริต (ไม่ว่าจะต้องรับผิดชอบหรือไม่ก็ ตาม ผู้ลักทรัพย์
ผู้วางเพลิง/ต้นเพลิง ฯลฯ และชื่อผู้เกี่ยวข้องกับเหตุละเมิดโดยตรง
- ๒) ความเสียหาย
- ระบุตามจำนวนที่หน่วยงานของรัฐแจ้งมาในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิด (ความเสียหายตามความเห็นของคณะกรรมการระบุไว้ในความเห็นที่ ยารายงานผลการ
สอบสวน)
- ๓) ระบุวันเดือนปีที่แจ้งความ กรณีไม่ได้แจ้งให้ระบุว่าการแจ้งความ (เฉพาะเรื่องที่ต้องแจ้งความ)
- ๔) สรุปความเห็นของตำรวจ เช่น รับแจ้งความเป็นหลักฐาน /ดำเนินการต่อไป/ส่ง ปปช./นาย ก. กระทำ
โดยประมาท ผิด พ.ร.บ.จราจรทางบกฯ /งดการสอบสวนเนื่องจากพยานหลักฐานไม่พอพ้อง- ไม่รู้ตัว
ผู้กระทำความผิด ฯลฯ
- ๕) คำสั่งพนักงานอัยการ เช่น ส่งฟ้องนาย ก. ข้อหา/งดการสอบสวน ฯลฯ
- ๖) คำพิพากษาให้ระบุผลคำพิพากษาถึงที่สุด ว่า ยกฟ้อง /ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ
หรือไม่ จำนวนเท่าใด
- โดยตามหัวข้อ ๓) – ๖) หากกรณีใดไม่มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องก็ไม่ต้องจำเป็นต้องระบุหรือหากจะพิมพ์
หัวข้อไว้แล้วระบุ “ไม่มี” หรือ “-” ก็ได้
- (๗) ให้สรุปข้อเท็จจริงซึ่งเป็นสาระสำคัญของสำนวนนี้ เช่น
- “ข้อเท็จจริงได้ความว่า ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๓๙-๒๕๔๐ นายสอน ระเบียบดี ข้าราชการ ตำแหน่งหัวหน้า
ศูนย์..... ได้ออกหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่าลงทะเบียนของ ประจำภาคที่ ๑
ปีงบประมาณ ๒๕๓๙ จำนวน ๓ เล่ม คิดเป็นเงิน ๕๑,๐๖๐.- บาท และภาคที่ ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๔๐
จำนวน ๓ เล่ม คิดเป็นเงิน ๔๕,๓๗๕.- บาท แล้วไม่นำเงินส่งให้ศูนย์ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับ
ความเสียหาย คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๙๖,๔๓๕.- บาท”

- (๘) ๑.๑ สรุปรายข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมดตามลำดับการสอบสวน เริ่มตั้งแต่ผู้พบเหตุ เช่น ใครร้องเรียน เรื่องอะไรอย่างไร / สดง. ตรวจสอบพบอะไรที่ไหนอย่างไร / หน่วยตรวจสอบภายในของกรมนั้น ตรวจสอบพบอะไรอย่างไร
- ๑.๒ กก. ละเมิดตรวจสอบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑.๑ แล้ว พบว่า ข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่กล่าวหาหรือไม่ เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายหรือไม่ จำนวนเท่าใด
- ๑.๓ หากผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงตามข้อ ๑.๒ พบว่า มีผู้กระทำผิดจริง ให้อธิบายขั้นตอน การดำเนินการที่ถูกต้อง / หรือระเบียบของทางราชการในเรื่องนั้น ๆ ว่าผู้เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ เช่นไรจึงจะไม่เกิดความเสียหาย (อ้างอิงระเบียบ / คำสั่งประกอบได้ แต่ไม่ต้องละเอียดหรือยกทั้งข้อ ทั้งมาตราเพราะจะไประบุไว้ในข้อมูลเพิ่มเติม ๔.๑) โดยในหัวข้อนี้ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิด ประมวลข้อมูลจากบันทึกการสอบสวน (สล.๑) ข้อมูลและเอกสารหลักฐาน ทั้งหมดตามแนวทางที่กำหนดไว้ตาม ส.๑-๕ และเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอื่นๆ
- (๙) สรุปล้อยค่าของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาให้บุคคลใดต้องรับผิด หรือไม่ต้องรับผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีล้อยค่าของผู้ต้องรับผิดครบทุกคน ยกเว้นกรณี กก . ละเมิดเชิญแล้วไม่มาหรือ ติดต่оไม่ได้หรือมีข้อขัดข้อง แต่ต้องระบุไว้ เช่น กก . ละเมิดได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เชิญนาย ก. ผู้บังคับบัญชาซึ่งปัจจุบันเกษียณอายุไปแล้วมาให้ล้อยค่า แต่นาย ก. ไม่มาตามนัดโดยไม่แจ้ง เหตุขัดข้อง (ตามเอกสารไปรษณีย์ตอบรับ เลขที่) ทั้งนี้ เนื่องจากศาลปกครองถือเป็นสาระสำคัญ หากไม่ให้อีกโอกาสผู้ต้องรับผิดชี้แจงแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมโดยไม่มีเหตุอันจะอ้างได้ เป็นเหตุที่จะยกเลิกเพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้บุคคลนั้นรับผิด
- (๑๐) ระบุนพยานหลักฐานสำคัญ เช่น เอกสารหรือวัตถุ ที่เป็นหลักฐานสำคัญต่อการพิจารณาหรือวินิจฉัย เช่น สำเนาเช็ค (มีความผิดปกติดังไร) หนังสืออนุมัติ / อนุญาต / บุคคลใดลงลายมือชื่อ มีจุด ผิดสังเกตหรือแสดงความบกพร่องอย่างไรภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ แสดงให้เห็นว่าฝ่ายใดถูกหรือ ผิดอย่างไร ฯลฯ
- (๑๑) ระบุนข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐผู้แต่งตั้ง
- (๑๒) ระบุนรายละเอียดโดยชัดเจนว่า กก . ละเมิด มีเหตุผลประกอบการพิจารณาอย่างไร จึงได้ชี้ว่าเกิดความเสียหายและมีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดหรือไม่ต้องรับผิด
- ระบุนความเห็นของ กก . ละเมิด ว่า ทางราชการเสียหายหรือไม่ จำนวนเท่าใด มีผู้ต้องรับผิดหรือไม่ จำนวนเท่าใด ฐานความผิดใด

เช่น กรณีไม่ต้องรับผิด ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. นาย XX ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ได้ขับรถยนต์บรรทุก หมายเลขทะเบียน XXXX กรุงเทพมหานคร ของกรม XX กลับจากการปฏิบัติราชการที่จังหวัดระยอง นาย XX ได้ขับรถด้วยความเร็วประมาณ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ได้บรรทุกของหนักเต็มรถและได้เปลี่ยนช่องทางวิ่งตามหลังรถโดยสารประจำทางขณะลงเนินเขา นาย XX ควรจะต้องใช้ความระมัดระวังมากกว่าปกติ โดยเว้นระยะห่างจากรถคันหน้าพอสมควรและชะลอรถพร้อมที่จะหยุดได้เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน การที่นาย XX ไม่สามารถหยุดรถได้ทันทำให้ชนท้ายรถโดยสารประจำทางอย่างแรงจนชนรถที่จอดอยู่ข้างหน้าต่อ ๆ กันไปอีก ๔ คัน และรถคันที่นาย XX ชนได้เสียหายควบคุมเนื่องจากเพลาคหักพุ่งไปชนรถในช่องทางวิ่งด้านซ้ายอีกด้วย รวมทั้งสิ้น ๖ คัน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รถของราชการและชอ งบุคคลภายนอก รวม ๗ คัน ประกอบกับตามบันทึก

รายงานประจำวันของสถานีตำรวจทางหลวง นาย XX ได้ให้การรับสารภาพว่าขับโดยประมาท เป็นเหตุให้ทรัพย์สินผู้อื่นเสียหายและมีผู้ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ กับได้ให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับด้วยการกระทำของนาย XX จึงเป็นการกระทำโดยประมาทปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้น จักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และนาย XX อาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่ทำได้เพียงพอไม่ แต่ไม่ได้มีลักษณะของการกระทำโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่น คาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้หรือหากระมัดระวังสักเล็กน้อยยังคงได้คาดเห็นว่าอาจเกิดความเสียหายขึ้นเช่นนั้นอันจะถือเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กรณีตามข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕ มาตรา ๘ วรรคแรก และมาตรา ๑๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ นาย XX จึงไม่ต้องรับผิดในความเสียหายของรถยนต์ราชการหมายเลขทะเบียน XXXX กรุงเทพมหานคร และความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ของบุคคลภายนอกจากเหตุละเมิดดังกล่าว

กรณีให้รับผิด ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ เวลา ประมาณ ๑๗.๓๐ น. นาย XXXX ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ได้ขับรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน XXXX กรุงเทพมหานคร ของกรม XXXX กลับจากการปฏิบัติราชการที่จังหวัดระยอง เมื่อเดินทางถึงทางหลวงพิเศษ หมายเลข ๗ ถนนกรุงเทพ-พัทยา ระหว่างกิโลเมตรที่ ๒๓-๒๔ ช่วงลงเนินเขา รถยนต์โดยสารประจำทาง หมายเลขทะเบียน XXXX กรุงเทพมหานคร ซึ่งวิ่งอยู่ด้านหน้าทางซ้ายของรถยนต์ราชการได้เปลี่ยนช่องทางมาทางขวาและหยุดรถยนต์อย่างกะทันหัน นาย XXXX อ้างว่า ได้พยายามเบรกหยุดรถ แต่เบรกแข็ง ไม่สามารถหยุดรถยนต์ได้ทัน รถยนต์ของทางราชการจึงเฉี่ยวชนท้ายรถยนต์โดยสารประจำทางคันดังกล่าว ทำให้รถยนต์โดยสารประจำทางพุ่งไปเฉี่ยวชนท้ายรถยนต์ตอกันไป ในขณะเดียวกัน รถยนต์ของทางราชการ ได้เสียหลังไปเฉี่ยวชนท้ายรถยนต์ตู้ทำให้รถ ยนต์พุ่งไปชนท้ายรถยนต์กระบะอีกทอดหนึ่ง เป็นเหตุให้บุคคลภายนอกผู้โดยสารมาที่รถยนต์หมายเลขทะเบียน XXXX กรุงเทพมหานคร ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๓ คน รถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน ๓๒๗,๗๔๑.- บาท และรถยนต์ของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย รวม ๖ คัน เมื่อพิจารณาถึงสภาพความเสียหายทั้งของรถยนต์ราชการและบุคคลภายนอกซึ่งได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินค่าซ่อมแซมจำนวนค่อนข้างสูงประกอบกับตามรายละเอียด การซ่อมแซมรถยนต์ของทางราชการหลังเกิดเหตุไม่ปรากฏว่ามีรายการซ่อมแซมระบบเบรกแต่อย่างใด จึงเชื่อได้ว่านาย XXXX ขับรถยนต์มาด้วยความเร็วสูง ซึ่งนาย XXXX ในฐานะมีอาชีพเป็นพนักงานขับรถควรใช้ ความระมัดระวังโดยเว้นระยะห่างจากรถยนต์คันหน้าพอสมควร และพร้อมที่จะหยุดรถยนต์ได้แต่หาได้ใช้ ความระมัดระวังอย่างเพียงพอไม่ จึงไม่สามารถหยุดรถได้ทันเมื่อจำเป็นต้องหยุด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นาย XXXX จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแห่งกรณีที่ผู้ขับรถโดยสารประจำทาง ก็มีส่วนประมาทด้วยเช่นกัน จึงให้นาย XXXX รับผิดชดใช้ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๓๒๗,๗๔๑.- บาท คิดเป็นเงิน ๑๖๓,๘๗๐.๕๐ บาท และหากกรม XXXX ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้บุคคลภายนอกก็ให้นาย XXXX รับผิดชดใช้ในอัตราเดียวกัน ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

อนึ่ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดอาจปรับปรุงหัวข้อการนำเสนอและรายละเอียดประกอบการพิจารณาตามนัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏในแต่ละสำนวนการสอบสวนได้ตามความเหมาะสม